

๒๑

ตามรอยบาท พระศาสดา

หากว่าแม้พระพุทธเจ้าจะพึงพรรณนาพระคุณของ
พระพุทธเจ้าด้วยกัน โดยไม่ตรัสอย่างอื่นเลย จนกับหนึ่งผ่าน
ไปแล้ว แต่คุณของพระพุทธเจ้าก็หาหมดไปไม่

ตามรอยบาทพระศาสดา

๑๘๖

เราเกิดมาสร้างบารมี สร้างความดีไปจนกว่าจะถึงที่สุดแห่งธรรม ไม่ว่าอุปสรรคอันใดจะเกิดขึ้น เราจะต้องเข้มแข็งไม่ยอมแพ้ เพราะว่าอุปสรรคเป็นบันไดไปสู่ความสำเร็จ เราจะต้องชวนชวายสร้างบุญสร้างบารมีให้เต็มที่ และต้องหมั่นทำใจให้หยุดอยู่เสมอ ภายนอกเคลื่อนไหวภายในหยุดนิ่ง หยุดใจแต่ไม่หยุดการทำความดี ทำให้เต็มที่ เราต้องดำเนินชีวิตอยู่ด้วยความไม่ประมาท อย่าไปคิดว่าชาติหนึ่งยาวนาน เพราะเวลาในโลกมนุษย์นี้มีอยู่อย่างจำกัด ฉะนั้นเราควรใช้เวลาทุกอนูวินาทีให้เกิดประโยชน์สูงสุด ด้วยการสั่งสมบุญบารมี ทำใจหยุดนิ่งอยู่ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ให้ใจอยู่ในแหล่งแห่งบุญกุศลตลอดเวลา

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ใน โสณทัณฑสูตร ว่า

“หากว่าแม้พระพุทธเจ้าจะพึงพรรณนาพระคุณของพระพุทธเจ้าด้วยกัน โดยไม่ตรัสอย่างอื่นเลย จนกับหนึ่งผ่านไปแล้ว แต่คุณของพระพุทธเจ้าก็หาหมดไปไม่”

เนื่องจากคุณของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นอนิจนัตถะ คือ จะพรรณนาอย่างไรก็ไม่หมด อยู่เหนือจินตนาการ และการคาดเดาด้วยปัญญาของมนุษย์ เหมือนน้ำในมหาสมุทร จะใช้ความพยายามเพียงไร ก็ไม่อาจทำให้น้ำในมหาสมุทรเหือดแห้งไปได้ เพราะพระพุทธเจ้ามีคุณอย่างไม่มีประมาณ พระองค์เป็นผู้มีใจประเสริฐสูงส่งกว่ามนุษย์ และเทวาททั้งหลาย กว่าทุกสิ่งใน

ตามรอยบาทพระศาสดา

๑๘๓

ภพสาม นอกจากจะทรงมุ่งทำตน ให้หลุดพ้นจากทุกข์ในสังสารวัฏแล้ว พระองค์ยังมีใจใหญ่คิดที่จะช่วยเหลือสรรพสัตว์ทั้งหลายให้หลุดพ้นตามไปด้วย ใจของพระองค์เปี่ยมล้นด้วยมหากรุณามาตั้งแต่ครั้งเป็นพระบรมโพธิสัตว์ เพราะได้สั่งสมคุณความดีมานับภพนับชาติไม่ถ้วน ดังนั้นการพรรณนาถึงพระพุทธรูป จึงเสมือนปริมาณของน้ำที่ผ่านรูเข็ม เมื่อนำมาเทียบกับน้ำในท้องพระมหาสมุทรทั้งสิ้น

ผู้รู้ได้อุปมาความยาวนานของระยะเวลา ๑ กัป ไว้ว่า หากมีภูเขาคินคิลาแห่งทิเบต ทั้งกว้างยาว และสูงด้านละ ๑ โยชน์ ทุกๆ ๑๐๐ ปีทิพย์ จะมีเทวดานำผ้าทิพย์ซึ่งละเอียดมากมาลูบภูเขานี้ครั้งหนึ่งทำอย่างนี้เรื่อยไปจนกระทั่งภูเขาคินคิลาชั้นลึกกร่อนราบเรียบเสมอกับพื้นดิน ระยะเวลาตั้งแต่ต้นจนกระทั่งภูเขาคิลาราบเรียบเสมอกับพื้นดิน เรียกว่าเวลา ๑ กัป แม้พระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยตนเองจะพรรณนาพระคุณของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจนล่วงเลยไป ๑ กัป ก็ยังไม่สามารถจะพรรณนาพระคุณได้หมด

*ในระหว่างที่พระองค์บำเพ็ญบารมีอยู่นั้น ในพระชาติหนึ่งได้พลาดพลั้งไปเกิดเป็นสตรี แต่ก็มีใจอันประเสริฐปรารถนาที่จะเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทั้งๆ ที่รู้ว่าเส้นทางสู่

*มุนินาถทีปนี (เจ้าหญิงสุมิตตาเทวี) โดยพระพรหมโมลี

ตามรอยบาทพระศาสดา

๑๘๘

พุทธภูมินั้นยากลำบาก และยาวไกล อย่างน้อยต้องสร้างบารมี ๒๐ อสงไขยแสนมหากัป แต่ท่านก็อดทนยอมสละทุกสิ่งทุกอย่าง สละได้แม้กระทั่งเลือดเนื้อ และชีวิต เพื่อให้ได้มาซึ่งสัมพัญญุตญาณ เพราะมุ่งหวังจะนำพาสรรพสัตว์ให้หลุดพ้นจากวัฏสงสาร ท่านจึงทำทุกอย่างเพื่อสร้างบุญบารมีให้ได้มากที่สุด

ในกาลนั้นพระองค์ได้เสวยพระชาติเป็น **เจ้าหญิงสุมิตตาเทวี** เป็นพระกนิษฐาต่างพระมารดาของพระทีปังกรพุทธเจ้า ในยุคนั้น พุทธศาสนิกชนล้วนมีความเลื่อมใสในพระรัตนตรัย ได้พากันสร้างโบสถ์สร้างวิหาร สร้างพระเจดีย์ เพื่อบูชาพระรัตนตรัย และมีการฟังธรรม สนทนาธรรมกันเป็นประจำ เย็นวันหนึ่ง เจ้าหญิงสุมิตตาทอดพระเนตรเห็นพระภิกษุรูปหนึ่ง มารอรับบิณฑบาตอยู่ที่หน้าประตูวัง จึงใช้ให้คนสนิทไปถาม พระคุณเจ้าว่า มีความประสงค์สิ่งใด

เมื่อรู้ว่า พระคุณเจ้าปรารถนาได้น้ำมันเพื่อนำไปจุด ประทีปบูชาพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และพระอริยสาวกในมหาวิหาร เจ้าหญิงทรงมีความปีติโสมนัสเป็นอย่างยิ่ง รีบถวายน้ำมันที่ สกัดจากเมล็ดพันธุ์ฝักกาดอย่างดี พलगอริชฐานว่า “สมเด็จ- พระเชษฐาของเราได้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงทำประโยชน์ เกื้อกูลแก่สัตว์โลกเป็นอันมากฉันใด ในอนาคตกาลภายภาคเบื้องหน้าขอให้เราได้ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์หนึ่ง

ตามรอยบาทพระศาสดา

๑๘๕

เพื่อจะได้ให้ความอนุเคราะห์แก่สัตว์โลกฉันนั้น ดุจเดียวกันเถิด” เมื่อถวายแล้ว เจ้าหญิงขอความเมตตาพระเถระไปทูลถาม พระพุทธเจ้าว่า การที่ตนถวายน้ำมันเป็นพุทธบูชา แล้วตั้ง ความปรารถนาพุทธภูมินั้น จะสัมฤทธิ์ผลหรือไม่

พระพุทธองค์ตรัสว่า “ขณะนี้สมิตตากนิชฺฐาของเรายังอยู่ในอัมพาตของสตรี จึงยังไม่สมควรที่จะได้รับพยากรณ์” พระเถระถามว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ พระกนิชฺฐาของพระองค์ จะไม่มีโอกาสสำเร็จพุทธภูมิเลยหรือพระเจ้าข้า” พระพุทธองค์ จึงทรงระลึกชาติหนหลัง รู้ว่าพระนางได้เคยปรารถนาพุทธภูมิ มาหลายภพหลายชาติ ตั้งแต่ครั้งที่เป็นมาณพหนุ่มแล้ว เพราะ ในพระชาตินั้นได้ประสบกับภาวะเรืออัปปาง ได้แบกมารดาไว้บนบ่า ลอยคออยู่กลางมหาสมุทร พลังอธิษฐานจิตว่า “ถ้าหากตนและมารดาสามารถข้ามพ้นทะเลนี้ไปได้ จะพาสรรพสัตว์ให้ข้ามพ้นห้วงทุกข์แห่งวัฏสงสารไปด้วย”

พระพุทธองค์ทรงเห็นแจ้งทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต จึงตรัสกับพระเถระว่า “ต่อไปในอนาคต นับแต่นี้ไป ๑๖ อสงไขย กับแสนมหากัป จะมีพระพุทธเจ้าพระองค์หนึ่งมาตรัสรู้ พระพุทธเจ้าพระองค์นั้นจะเป็นผู้พยากรณ์ให้” พระเถระได้นำความนั้นไปแจ้งต่อเจ้าหญิง พระนางเกิดความปีติโสมนัส ทรงตั้งพระทัยมั่นว่า จะต้องเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้จงได้

ตามรอยบาทพระศาสดา

๑๕๐

ไม่ว่าจะเป็นเวลายาวนานเพียงใด ก็จะรอคอย และสั่งสมบารมีให้ยิ่งขึ้นไป

ตั้งแต่นั้นมา พระนางได้ถวายน้ำมันเพื่อบูชาพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พร้อมกับสั่งสมมหาทานบารมีอื่นๆ อีกมากมาย ได้จัดแจงภัตตาหารอันประณีตพร้อมด้วยเครื่องสักการบูชา นำไปถวายแด่พระภิกษุสงฆ์ทุกวันมิได้ขาด และได้สดับพระธรรมเทศนา ได้รู้รสแห่งธรรมจนเกิดความเบื่อหน่ายในโลกามิส จึงได้ออกประพฤติพรหมจรรย์ กลั่นกาย วาจา ใจของท่านให้บริสุทธิ์

นับตั้งแต่ชาตินั้น ท่านได้สร้างบารมีอย่างเต็มที่ตลอดมาจนสิ้น ๑๖ อสงไขยแสนมหากัป จึงได้เกิดเป็น **สุเมธดาบส** ในสมัยของ **พระทีปังกรพุทธเจ้า** ซึ่งพระพุทธองค์ทรงพยากรณ์ว่า “จะได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าพระองค์หนึ่งในอนาคตอย่างแน่นอน ในอีก ๔ อสงไขย แสนมหากัป” ท่านฟังแล้วเกิดมหาปีติ ดีใจราวกับว่าจะได้เป็นพระพุทธเจ้าในวันพรุ่งนี้ ในที่สุดความปรารถนาของท่านก็สัมฤทธิ์ผล เมื่อบารมี ๓๐ ทศ เต็มเปี่ยมบริบูรณ์ ก็ได้มาบังเกิดเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเรา

เราจะเห็นได้ว่า ผู้ที่เป็นยอดนักสร้างบารมีอย่างพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้น มโนปณิธานของท่านมั่นคงแน่วแน่จะไม่เปลี่ยนแปลง แม้จะมีภพชาติมาเป็นอุปสรรคทำให้ลืมเรื่องราว

ตามรอยบาทพระศาสดา

๑๕๑

ในอดีต แต่ท่านไม่เคยลืมนิพพานอันสูงส่งที่จะบรรลु พระสัมมาสัมโพธิญาณ ไม่ว่าจะต้องสร้างบารมีไปอีกภพ ก็ชาติ ท่านก็ไม่เคยย่อท้อต่ออุปสรรค ท่านเป็นบุคคลที่พร้อมเสมอต่อการสร้างบารมี มีใจมั่นคงต่อหนทางพระนิพพาน

พวกเรา ก็เช่นเดียวกันอย่าลืมความตั้งใจที่จะเข้าถึง พระธรรมกาย ปรารถนาที่จะศึกษาวิชชาธรรมกาย เพื่อไปให้ ถึงที่สุดแห่งธรรม เราจะต้องทำความปรารถนาให้สำเร็จให้ได้ อย่ามัวผัดวันประกันพรุ่ง ไม่นั่งธรรมะ เราต้องเริ่มทำตั้งแต่วันนี้ ดูอย่างพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเรา ท่านปรารถนาความเพียร อย่างยิ่งยวด ไม่เคยหวั่นไหวต่ออุปสรรคใดๆ ทั้งสิ้น เพราะท่าน รู้ว่า สิ่งที่ท่านกำลังทำอยู่นั้น เป็นประโยชน์อย่างสูงสุดต่อตนเอง และมวลมนุษยชาติ

เพราะฉะนั้น เราต้องสวມหัวใจของพระบรมโพธิสัตว์ ต้องพร้อมเสมอต่อการสร้างบารมีในทุกสถานที่ทุกเวลา และทุกโอกาส เพื่อสันติสุขอันไพบูรณ์ที่จะบังเกิดขึ้นแก่โลก งานสร้างบารมีเพื่อรื้อสัตว์ชนสัตว์ไปสู่อายตนิพพานเป็นงานใหญ่ ต้องทำกันเป็นทีมจะขาดใครคนใดคนหนึ่งไม่ได้ ทุกคน คือ ส่วนสำคัญในการทำงาน เพื่อไปให้ถึงที่สุดแห่งธรรม

เราควรนำศักยภาพในตัวออกมาใช้ให้เต็มที่ โดยเฉพาะ

ตามรอยบาทพระศาสดา

๑๕๒

การทำหน้าที่ผู้นำบุญยอดกัลยาณมิตร ชักชวนกันสถาปนากัลยาณมิตรเพื่อให้ชาวโลกได้มีโอกาสปฏิบัติธรรม เขาจะได้ซาบซึ่งในรสแห่งธรรม และยึดมั่นในพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่งที่ระลึกไปจนตลอดชีวิต สิ่งนี้ถือว่าเป็นสิ่งที่ประเสริฐที่สุดต่อมวลมนุษยชาติ

การสถาปนากัลยาณมิตร ให้เป็นประดุจอริยสถาน ทิพย์วิมานในเมืองมนุษย์ เป็นสิ่งที่ดีที่เราต้องช่วยกันทำให้เกิดขึ้นมากๆ ไปชักชวนกันมาสวดมนต์เจริญสมาธิภาวนาพร้อมๆ กันจะได้ระลึกถึงคุณของพระรัตนตรัยที่ไม่มีประมาณ บุญกุศลก็จะเกิดขึ้นกับทุกๆ คน ตัวเราจะมีความสุข ครอบครัวก็มีความสุข สังคมประเทศชาติก็จะสงบสุข เพราะทุกคนได้เข้าถึงความสุขภายใน เพราะฉะนั้นบ้านกัลยาณมิตร จึงเป็นจุดเริ่มต้นของสันติสุขภายในที่จะแผ่ขยายไปเป็นสันติภาพโลก ดังนั้นให้หมั่นนั่งธรรมะกันทุกวัน ให้เข้าถึงพระธรรมกายให้ได้กันทุกคน

